

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Quan es fa present la malaltia i la vellesa

Un dels moments més significatius de la Visita Pastoral és la trobada amb els malalts i les persones grans en els hospitals i les residències. Ara ho estic experimentant de nou en la Visita a les parròquies de l'arxiprestat de Mollet. El prop passat dia 11, festa de la Mare de Déu de Lourdes, vàrem celebrar la Jornada Mundial del Malalt, amb un missatge del papa Francesc centrat en una frase molt significativa del Senyor: «Veniu a mi, tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar» (Mt 11,28). El santuari de Lourdes, que acull molts pelegrinatges de malalts, és una escola de vida i de realisme, i el mateix podem dir de la visita a un hospital o a una residència de persones grans. I és que la vida real no són les fotografies retocades una vegada i una altra amb el *photoshop*, o l'obsessió per l'estètica a les xarxes, i tampoc ho és el desig impossible de no envellir mai. La vida real, ens agradi o no, té el seu cicle que hem d'ac-

ceptar, i convé estar preparats per a viure'l tan dignament com es pugui.

És cert que els éssers humans hem nascut per viure amb alegria, i que aquest anhel és present en el fons del nostre cor. Una alegria gran i que duri, que ajudi a donar sentit i plenitud a l'existència. En el transcurs de la vida trobem molts moments d'alegria: en contemplar la bellesa de la creació, amb la lectura d'una obra literària bona, en l'audició d'una peça musical, l'admiració d'una obra d'art o gaudint d'una bona pel·lícula. També ens dona alegria el treball ben fet o bé fer un acte de servei solidari; encara trobem una alegria més gran en viure l'amor en família i l'amistat compartida; i finalment, trobem l'alegria en l'encontre amb Déu i amb els altres.

Però el camí de la vida també és ple de dificultats, d'inquietuds i preocupacions:

ens fem grans, envellim i poc a poc perdem energies físiques i mentals, ens posem malalts i experimentem el dolor. Ara bé, el creient ha de fer front a aquestes proves des de la fe, a la llum de Crist resuscitat. Per això, quan arribin el sofriment i el dolor, que és segur que arribaran, hem de fer per manera de convertir-les en una oportunitat de trobada amb Déu, una ocasió de madurar interiorment, per avançar en el procés de conversió.

Sant Pau vincula el dolor amb el treball apostòlic: «Ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església» (Col 1,24). La fe ens obre aquí un horitzó immens d'esperança. El dolor no és una càrrega inútil, depriment, un pes existencial que cal evitar de totes maneres, o com a molt, suportar-lo amb resignació. Es pot convertir en una col·laboració eficaç en l'obra de la salvació si l'unim als sofriments de Crist, a la seva creu. D'aquesta manera esdevé font de salvació.

Hi ha vegades que visitem persones que pateixen malalties molt greus, que estan suportant dolors molt forts o patiments progressius que van minant les seves forces. Abans de la visita demanem ajut en la pregària, des de la bona voluntat, i cerquem arguments per a portar-los tot el consol que som capaços. Però resulta que després sortim de la visita molt edificats perquè hem trobat persones plenes de pau interior, d'amor, i fins i tot d'una alegria serena, que esdevé tot un exemple per a nosaltres.

Viktor Frankl, el psiquiatra vienès que va estar reclòs en un camp de concentració nazi durant la II Guerra Mundial, va ser un mestre en l'art de trobar sentit a la vida. Segons ell, en la vida hi ha un sentit últim que no depèn de nosaltres, que apunta a la transcendència, a Déu. «Veniu a mi, tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar» (Mt 11,28). Heus aquí la resposta.

ENTREVISTA

Un Concili actual

MONTSERRAT COLL

Als 25 anys del Concili Provincial Tarraconense. Amb fidelitat i amb llibertat (Claret), recull les respostes de testimonis participants al Concili, a partir de les preguntes formulades pels coordinadors d'aquest llibre, Aureli Ortín i Montserrat Coll. La majoria assegura que el CPT va permetre «conèixer i valorar el conjunt de l'Església a Catalunya i compartir un temps d'esperança per una Església més encarnada i evangèlica». La Dra. Montserrat Coll va participar com a membre escollit pel Consell Diocesà de Pastoral de Tarraconense.

Què aporta aquest llibre?

Col·labora a demostrar que el CPT és actual i subratlla el que falta per aplicar. Les veus de persones qualificades i compromeses hi suggereixen línies d'actuació de cara al futur de l'Església: més fidelitat a Jesús, canvis a nivell organitzatiu, litúrgic i de llenguatge, més compromís per les víctimes de les injustícies socials, reconèixer del tot les dones i els laics, democràcia i corresponsabilitat com a Poble de Déu.

Per què va ser un moment històric per a la nostra Església?

Perquè va fer visible la unitat i la coordinació de les diòcesis amb seu a Catalunya, que ja es donava des de feia anys, va continuar la tradició dels concilis de la Tarraconense, i va fer la recepció solemne del Concili Vaticà II a casa nostra. També va ser un exercici de llibertat d'expressió oral dins l'Església, malgrat que no se'ns permetés votar allò que depassava l'àmbit provincial però que es podia haver fet arribar a tota l'Església.

Caldria un segon CPT?

Moltes de les aportacions que recull el llibre demanen una convocatòria interdiocesana —algunes diuen un altre concili— per posar en comú els reptes i temes candents. Molts desafiaments que ja teníem fa 25 anys s'han accentuat.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Pregària i acció

Hem seguit amb preocupació, fins i tot amb neguit, els darrers esdeveniments climàtics. Els mitjans de comunicació ens n'han donat una puntual i complida informació. Són en el pensament de tothom, i de manera ben viva, les conseqüències de la devastadora borrasca *Glòria*, que ha deixat una bona part del país submergit en les aigües del mar i dels rius; submergit en la desesperació, gairebé en la incapacitat per reaccionar, després de contemplar com s'han enfonsat els projectes, les col·lites i les cases, els negocis, les carreteres i les vies de tren... És fàcil de dir i d'escriure, però és molt difícil d'assumir-ho sense perdre l'esperança.

El diumenge d'aquella setmana, des del dolor, la solidaritat i la confiança, en moltes celebracions de l'eucaristia dominical foren objecte de pregària aquests esdeveniments meteorològics i les persones afectades. A tall d'exemple: «Senyor! Avui et volem fer arribar la nostra pregària per tantes famílies, persones concretes, escoles, clubs esportius, petits o grans negocis i empreses, carreteres i mitjans de comunicació, institu-

cions municipals, autoritats del país que pateixen. Senyor, això és molt fàcil de dir, d'escriure, de proclamar aquí; per això et demanem, abans de res, una sensibilitat solidària, perquè les altes instàncies de govern no solament aportin visites protocol·làries, paraules i promeses dictades des de la distància. Avui, això suposa solucions urgents: abocar-hi diners, molts diners, i no defallir. Solucions immediates que arribin aviat a aquelles famílies i persones a les quals només els queda que les paraules esdevinguin realitat, sense defallir mai del tarannà lluitador i constant que els és tan propi. Senyor, quantes desgràcies més hauran de passar perquè la humanitat s'adoni que el tema del canvi climàtic és absolutament cert i urgent, i perquè cadascun de nosaltres, des del seu petit racó, contribuïm a salvar la salut de la Terra, la casa de tots? Preguem el Senyor. «Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiguem confortar els qui passen alguna pena» (2Co 1,3). Pregàries i accions, solidaritat activa i sentir-se germans.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Papa Francisco:
«Necesitamos la sabiduría de los ancianos»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Recientemente, del 29 al 31 de enero, se ha celebrado en Roma el primer Congreso internacional de pastoral de las personas mayores: «La riqueza de los años». Una respuesta del Dicasterio para los Laicos, la Familia y la Vida a la constante solicitud del Santo Padre por los ancianos.

El papa Francisco decía a los mayores en marzo de 2015: «El Señor no nos descarta nunca. Él nos llama a seguirlo en cada edad de la vida, y también la ancianidad contiene una gracia y una misión, una verdadera vocación del Señor. No es aún el momento de «abandonar los remos en la barca».

Para los jóvenes y menos jóvenes, el Papa ha destacado el papel que tienen los ancianos en la transmisión

de la fe, en el diálogo con los jóvenes y para custodiar las raíces de los pueblos. A los miembros de una Asociación dedicada a la tercera edad, les decía en el pasado mes de diciembre: «Necesitamos la sabiduría y la experiencia de los ancianos para construir un mundo más respetuoso de los derechos de todos», y les exhortaba: «Sed en todas partes una presencia alegre y sabia. Seguid llevando con valentía vuestro precioso testimonio a los diferentes ambientes en los que trabajáis» (16-12-19).

Que María, Madre nuestra en todas las edades de la vida, nos ayude a ser valientes y generosos, a tener el corazón y la mente abiertos y a ser testigos del Señor que nos ama siempre y tiernamente.

Lectures de la missa diària i santoral

17. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jm 1,1-11 / SI 118 / Mc 8,11-13]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / SI 93 / Mc 8,14-21]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. ■ Dimecres [Jm 1,19-27 / SI 14 / Mc 8,22-26]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dijous [Jm 2,1-9 / SI 33 / Mc 8,27-33]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima); santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinia, de Castelló d'Empúries.

21. ■ Divendres [Jm 2,14-24.26 / SI 111 / Mc 8,34-9,1]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. □ Dissabte [1Pe 5,1-4 / SI 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV. Santa Margarida de Cortona, rel.; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ † Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Lv 19,1-2.17-18 / SI 102 / 1Co 3,16-23 / Mt 5,38-48]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà.

La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyaem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orel·la no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 5,17-37) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

Ja sabeu que als antics els van manar: "No matis", i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal.

Ja sabeu que està manat: "No cometis adulteri". Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri.

També sabeu que als antics els van manar: "No trenquis els juraments". I també: "Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor". Doncs jo us dic: No juris mai. Digueu senzillament sí, quan és sí, no, quan és no. Tot allò que dieu de més ve del Maligne».

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandamientos y permanecerás fiel a su voluntad. Él te ha puesto delante fuego y agua, extiende tu mano a lo que quieras. Ante los hombres está la vida y la muerte, y a cada uno se le dará lo que prefiera. Porque grande es la sabiduría del Señor, fuerte es su poder y lo ve todo. Sus ojos miran a los que le temen, y conoce todas las obras del hombre. A nadie obligó a ser impío, y a nadie dio permiso para pecar.

Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la ley del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la ley del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus mandatos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus decretos. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu ley. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus decretos, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu ley / y a guardarla de todo corazón. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,6-10)

Hermanos: Hablamos de sabiduría entre los perfectos; pero una sabiduría que no es de este mundo ni de los príncipes de este mundo, condenados a perecer, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria. Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido, pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la gloria. Sino que, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman». Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu; pues el Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Os digo que si vuestra justicia no es mayor que la de los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos.

Habéis oído que se dijo a los antiguos: "No matarás", y el que mate será reo de juicio. Pero yo os digo: Todo el que se deja llevar de la cólera contra su hermano será procesado.

Habéis oído que se dijo: "No cometerás adulterio". Pero yo os digo: Todo el que mira a una mujer deseándola, ya ha cometido adulterio con ella en su corazón.

También habéis oído que se dijo a los antiguos: "No jurarás en falso" y "Cumplirás tus juramentos al Señor". Pero yo os digo que no juréis en absoluto. Que vuestro hablar sea sí, sí, no, no. Lo que pasa de ahí viene del Maligne».

«Ja sabeu què van dir els antics, però jo us dic...»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

La Llei de Moisès conté els 613 manaments que abasten el conjunt de les activitats humanes i que expressen el que Déu espera de nosaltres. Per això, viure sota la Llei de Moisès és viure en sintonia i en comunió amb Déu.

Jesús de Natzaret ens ha expressat amb els seus gestos i les seves paraules el rostre humà de Déu; d'aquesta manera, les promeses de Déu en l'Antic Testament s'han complert plenament en Jesucrist; però d'una manera nova: com el Messies crucificat per nosaltres i ressuscitat per Déu.

Per això, molts cristians han pensat que la novetat de Jesucrist ha anul·lat o invalidat l'Antic Testament; que llegint el Nou Testament ja ho tenim tot. Jesús mateix, però, i amb ell els primers cristians, es desmarquen d'aquest parany: ell no ha vingut a abolir la Llei o els profetes, sinó a dur-los a plenitud; i per això, s'arribarà a complir fins a l'última lletra o titlla del que conté en les Sagrades Escriptures jueves.

Després de recordar-nos Jesús que «Mentre durin el cel i la terra, no passarà per alt ni la lletra més menuda ni el tret més insignificant dels llibres de la Llei», ens prevé per a ser més justos —és a dir, més complidors— que els mestres de la Llei i els fariseus; perquè no es tracta de complir la lletra de la Llei, sinó d'anar fins al fons, fins a l'actitud de fons que sosté la norma de la Llei. I és que el Nou Testament és continuació de l'Antic, però amb una notable novetat: amb un salt qualitatiu en profunditat i en universalitat. Per això, el cristià, que realment ho sigui, és millor que els lletrats i els fariseus —que viuen segons la lletra de la Llei de Moisès—; en canvi, el cristià de debò viu segons Crist, que va viure intensament l'esperit de la Llei de Moisès: l'amor a Déu i al proïsme per damunt de totes les coses.

Per mostrar la novetat que ens porta, Jesús va repassant alguns dels manaments del Decàleg, radicalitzant-los en el seu compliment, per tal de dur-los a plenitud: no mataràs, no cometràs adulteri, no juraràs en fals ...

Jesús mateix va ser coherent i fidel a la seva paraula fins a l'extrem. Per això Pau afirma que ell és l'Amén de Déu pronunciat una vegada per sempre (cf. 2Co). El mateix apòstol es defensa dels seus acusadors dient que la seva vida no és ara un sí i després un no, sinó un sí per sempre, com ho va ser el de Jesucrist.

Que la nostra vida sigui també un sí per sempre, que mogui els altres a confiar en nosaltres i en les nostres paraules, per poder ser, davant del món, testimonis de l'Amén de Déu, que és Jesucrist.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del divendres 14 al diumenge 16. Participa en el Congrés Nacional de Laics de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Divendres 21, a les 19 h. Presentació del seu llibre *Peregrinos y apóstoles*, a Madrid.

Visita Pastoral

Dilluns 17. Visita Pastoral a la parròquia de Santa Maria de Montmeló.

Dimarts 18 i dijous 20 (tarda). Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès.

Diumenge 23, a les 10 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Joaquim de Martorelles. / **A les 12 h,** Missa Estacional a la parròquia de Santa Maria de Martorelles.

Notícies

Escola de pregària per a joves a Granollers. Més de 200 joves participa-

ren, el divendres 31 de gener, a l'Escola de pregària per a joves a la parròquia de Sant Esteve de Granollers presidida pel Sr. Bisbe. Escoltaren també el testimoni d'en David Brunet, que ha participat en el Fòrum internacional de joves a Roma.

Confirmacions a la Santa Creu de Terrassa. El dissabte 1 de febrer, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la parròquia de la Santa Creu de Terrassa i confirmà 6 joves de la comunitat parroquial.

Jornada de la Vida Consagrada. La Delegació per a la Vida Consagrada va organitzar diversos actes amb motiu de la Jornada de la Vida Consagrada. El dissabte 1 de febrer, a les

Pregària animada pel grup Ain Karem

Conferència de Mn. Josep Mateu

20 h, a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa tingué lloc una pregària animada pel grup Ain Karem, en col·laboració amb la Delegació de Joventut. El diumenge 2 de febrer, a les 12 h, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa de la Presentació del Senyor a la Catedral. I el mateix diumenge, a les 17 h, en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, Mons. Salvador Cristau presidí la trobada amb els religiosos, on Mn. Josep Mateu, Director del Secretariat Interdiocesà de Joventut, pronuncià la conferència sobre l'exhortació *Christus vivit* del Papa Francesc i la seva aplicació a la vida consagrada.

El Sr. Bisbe amb el Secretariat Nacional de la JOC. El dijous 23 de gener, Mons. Saiz Meneses rebé la visita del Secretariat Nacional de la Joventut Obrera Catòlica (JOC) tractant de la seva presència a la diòcesi i dels objectius i perspectives del moviment.

Agenda

XV Jornada diocesana de la Pastoral de la Salut. «Acompanyar en la soledat», ponència de Mn. Xavier Farrés. Testimoni. Dissabte, 22 de febrer, de 9.30 a 13.15 h. Lloc: Hospital General de Catalunya (c/ Pedro i Pons 1, 08195 Sant Cugat del Vallès). Inscripcions a l'inici de la Jornada. Més informació: josep.massegu@gmail.com

Recessos. Organitzats per les delegacions de Joventut i de Pastoral Vocacional, a Caldes de Montbui. Predica Mn. Eduard Martínez Quinto. Del 21 al 23 de febrer, per a nois. Del 28 de febrer al dia 1 de març, per a noies. Info: delegaciojoventut@gmail.com

REMADE MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Cuando llegan la enfermedad y la vejez

Uno de los momentos más significativos de la Visita Pastoral es el encuentro con los enfermos y las personas mayores en los hospitales y las residencias. Así lo experimento una vez más ahora que estoy haciendo la Visita a las parroquias del arciprestazgo de Mollet. El pasado día 11, fiesta de la Nuestra Señora de Lourdes, celebramos la Jornada Mundial del Enfermo, con un mensaje del papa Francisco centrado en una frase muy significativa del Señor: «Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré» (Mt 11,28). El santuario de Lourdes, que acoge tantas peregrinaciones de enfermos, es una escuela de vida y de realismo, y lo mismo podemos decir del contacto o la visita a un hospital o a una residencia de personas mayores. La vida real no son las fotos retocadas una y otra vez con *photoshop*, o la obsesión por la estética a la que conduce el posteo en las redes, como tampoco lo es el deseo imposible de no envejecer

nunca. La vida real tiene su ciclo, queramos o no queramos, que hemos de aceptar, y conviene estar preparados para vivirlo con la máxima dignidad posible.

Es cierto que los seres humanos hemos nacido para vivir con alegría, y que ese anhelo de alegría está presente en lo más profundo de nuestro corazón. Una alegría grande y duradera, que ayude a dar sentido y plenitud a la existencia. En el transcurrir de la vida no faltan ocasiones de alegría: contemplar la belleza de la creación, la lectura de una buena obra literaria, la audición de una pieza musical, la admiración de una obra de arte o el visionado de una buena película. También nos produce alegría el trabajo bien hecho o el realizar un acto de servicio solidario; mayor alegría todavía encontramos al vivir el amor en familia y la amistad compartida; por último, experimentamos la alegría en el encuentro con Dios y con los demás.

Pero el camino de la vida también está jalonado por no pocas dificultades, inquietudes y preocupaciones; se hacen presentes el envejecimiento, la pérdida de energías físicas y mentales, la enfermedad y el dolor. Ahora bien, el creyente debe afrontar estas pruebas desde la fe, a la luz de Cristo resucitado. Por eso cuando lleguen el sufrimiento y el dolor, que seguro llegarán, tenemos que convertirlos en oportunidades de encuentro con Dios, ocasión de madurar interiormente, de avanzar en el proceso de conversión.

San Pablo vincula el dolor con el trabajo apostólico: «Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, en favor de su cuerpo que es la Iglesia» (Col 1,24). La revelación nos abre aquí un horizonte inmenso de esperanza. El dolor no es una carga inútil, deprimente, un lastre existencial que se debe evitar a toda costa, o como mucho,

soportar con resignación. Se puede convertir en colaboración eficaz en la obra de la salvación si se une a los padecimientos de Cristo, a su cruz. En consecuencia, se convierte en fuente de salvación.

Cuántas veces hemos visitado a enfermos que padecen enfermedades muy graves, que están soportando dolores severos o dolencias progresivas que van minando sus fuerzas. Antes de la visita hacemos acopio de oración, buena voluntad, y de argumentos para llevarles todo el consuelo de que seamos capaces. Pero resulta que después salimos de la visita la mar de edificadas al habernos encontrado personas que rezuman paz interior, amor, e incluso una alegría serena y que nos dan un verdadero ejemplo.

Viktor Frankl, el psiquiatra vienes que fue recluido en un campo de concentración nazi durante la II Guerra Mundial, fue un maestro en el arte de encontrar sentido a la vida. Según él, existe un sentido último en la vida que no depende de nosotros, que apunta a la trascendencia, a Dios. «Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré» (Mt 11,28). Ahí está la respuesta.